КЪЩА-МУЗЕЙ П.Р. И П.П. СЛАВЕЙКОВИ
инв № 710

5 VIII 928 г.
Ц. Брод.

Затворих книгата; - искам да стоя и да разговарям с тебе. - Но нощта ни звена на мой свят. - Да стоя и да разговарям. - Искам да се утеша: - препрочетох последното ти писмо, което е така добро и вдъхновено, изпуснах го, взех книга, извадих старото писмо, изпуснах го (то е от твоите любими дни и сама ти ми го беше някога дала), възвърнах другото. - Деницниците, но как да прочета когато сън и дене с [illegible] едновременно. - Ако бях при тебе бих ти утешила ръцете едно след друго и бих ти говорила, говорила. - Но, сега мога само да ти пиша, и то съвсем не това което искам да ти кажа и